
TJUR NYTT

Ordföranden vid tangentbordet

Sedan förra Tjurnytt har vi upplevt en härlig sommar med sol och bad. När detta skrivs är det inte sommar men väl vårtemperatur i luften. Trots detta har våra ismakare en otroligt bra isparkett att erbjuda alla hungriga bandyspelare.

Slussfestivalen liksom Brodansen genomfördes i bästa tänkbara väder. Vi fick som vanligt en trevlig eftermiddag med dragkamp, småstjärnor och gatulagsstafett. Vi som har några år på nacken fick uppleva en av våra gamla idoler nämligen Lalla Hansson med "Anna och mej". Kvällens Brodans slog publikrekord.

En knapp månad senare var vi medarrangörer i Vattenledsfesten. Här bjöd vi på Mässingsorkester och Sega Gubbar. Utställning i klubbstugan med Rekord-Magasinet. Alfa-bilderna och Lenny Sveguards autografutställning tillsammans med vårt egna museum röntte stor uppmärksamhet i såväl press som av många besökare.

Ytterligare en månad senare var det jubileumsdags. 250 gäster och ett underbart septemberväder kunde vi bjuda på i ett jubileumstält smyckat till max. Vi hade mat från Danmark, toastmaster var Peje, och Per Renevall var underhållare. Som kvällens överraskning kom Thomas Petterson. Han bjöd verkligen på sig. Att sedan få dansa till B&W gjorde jubileumet till en fullträff. Att vi sedan på alla sätt blev uppvaktade både med både gåvor och pengar förstärker minnet av de 60 åren. Damsektionens utstyrsel och fantastiska gåva överträffar det mesta.

Därutöver gjorde vi en liten enkel jubileumsskrift som påminde om gångna tider. Lite mycket dåtid tyckte en del.

Den idrottsliga delen på fotbollsfronten är avslutad och får betraktas som fullt godkänd på såväl ungdoms- som på dam- och herrsidan. Vad man skulle önska sig är att det kommer mer publik till våra matcher. Det gäller inte bara att vara supporter utan det ger också en stor social

gemenskap. Att i lugn och ro få njuta av en fotbollsmatch på Åbyvallen eller på 7-mannaplanen är bra för själen.

Nu är vi inne i bandysäsongen. Serienspelet skall dra igång och förväntningarna är alltid stora. Hur kommer vi att klara oss i år? Framåt mars vet vi mer. Just nu har vi is efter ett enormt arbete av ismakarna. I Växjö tycker man att det är för bedrövligt att vi har is i Åby på vår bandybana medan man inte har is på uterinken i Växjö. Jag kan bara säga att med ideella krafter kan man åstadkomma en hel del, eller hur?

Våra ungdomslag blir intressanta att följa. Redan har vi satt ÅTIF på bandyvärldskartan genom MINI WORLD CUP i Bollnäs, där bandyvärldens bästa P-15 deltog. Vi kom 4:a. Att gå till semifinal och där förlora mot Vetlanda BK på straffar visar klass. Resan till Bollnäs var suverän. Att få vara tillsammans med turnerings största supporterskara var ytterligare en stark upplevelse.

14 dagar senare gick telefonen varm mellan ÅTIF-ledare i Slottsbron och undertecknad. P-17 var i Slottsbron på cup. Det blev vinst på vinst och vi blev slutsegrare i NCC-cup efter en dramatisk finalseger över Vargön med 5-4. Segerropan skallade i telefonen efter sista matchen.

När detta skrivs väntar träningsläger för våra seniorer. Vårt damlag i fotboll deltar i SMP-sparken. Ungdomslag deltar i Nicke Cup i Nässjö och träningsmatcher för övriga pojklag. Därtill har IFK Malmö träningsläger hor oss och Sjöalt och Waggeryd spelar träningsmatch på vår bana då inget av de båda lagen ännu spolat upp sina konstfrusna banor. Inte behöver man oroa sig över att inte ha något att sysselsätta sig med.

Nu vill jag önska Er alla en God Jul - Ett Gott slut och ett verkligt GOTT NYTT 2007.

/Owe Svensson/

TJUR NYTT

Puben – Smedjans vänner

Midsommardagen var dagen då vi skulle skicka världsländet Tyskland ur VM. Alla var förväntansfulla och hade säkert inte gjort något annat kvällen innan än suttit hemma i lugn och ro och mentalt förberett sig inför matchen. På kvällen började de gulblå tröjorna dras på och den svenska fanan krigsmålades i ansiktet.

Segervissa fans innan matchstart

Var vill man då se matchen? Jo, givetvis på Sveriges mysigaste pub i smedjan. Tack vare Per Nilsson har vi i Åby möjlighet att vara tillsammans en kväll som denna. Vi kan jubla, skratta, dränka sorgerna, fira segrarna och vara expertkommentatorer och besserwisrar allihop. Och står man inte ut med spänningen så kan man ju prova på flipperspelen. (Fast det gäller att vara före Annika Johansson i kön för hon är så flink i fingrarna att det dröjer en timme innan kulan åker ner i hålet).

28 expertkommentatorer

Just denna kväll var smedjan fylld till sista plats och stämningen var inledningsvis på topp. Några traumatiska flashbacks av ett matchreferat ska ni inte behöva genomläsa men man kan säga att stämningen dalade ”innan man hann släppa sin första morgonfjärt” som Ronja Rövardotters pappa sa.

Delad glädje sägs ju vara dubbel glädje och hur det förhåller sig med sorgen vet jag inte riktigt. Men vill du dela glädje och sorg med Smedjans vänner (kanske inte tills döden skiljer er åt, men i alla fall tills ölen eller matchen är slut) så bege dig till puben. Puben är öppen när det är fotboll, hockey, melodifestival och så lite där emellan också. Öppettider står på dörren och medlemskap i Smedjans vänner löses i baren.

/Eva Berg

TJUR NYTT

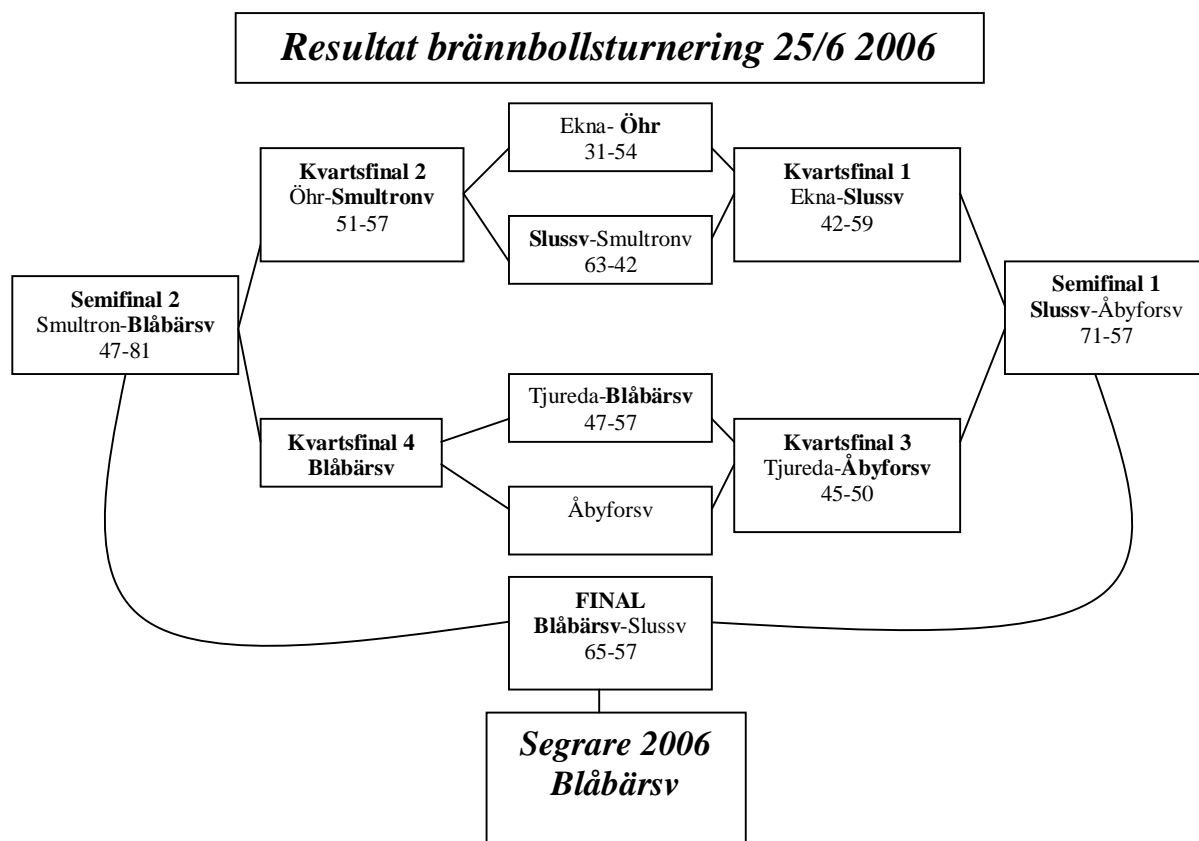
Brännbollsturnering

25 juni var det dags för gatornas kamp i brännbollsturneringen. Vädret visade sig från sin allra bästa sida. Det var strålande sol och tropisk hetta hela dagen. Liksom förra året var det inte något gruppspel utan en heldags utslagsturnering där alla lag var garanterade minst två matcher. Sju tappra gator hade anmält sig till spel. Några lag hade fått värva spelare utanför den egna "streetan" och några spelare hade för att öka sina chanser till vinst låtit sig värvas av flera olika lag. Man blev avundsjuk på konditionen hos kämpen Jennie Nygren-Strandberg som till synes utan ansträngning orkade spela för hela tre gator medan andra pustade och höll på att kollapsa av värmeslag redan efter en halvlek.

Det ständiga domarparet Peter och Catrin Gabrielsson höll som vanligt koll på resultaten. Tja dvs. förutom när Catrin lyckades tappa bort 15 poäng för Slussvägen i semifinalen så att Åbyforsvägen gick till final med 1 poängs seger. Dock hittades de försvunna poängen innan finalen började och den rättmätige finalisten fick åter bege sig ut på planen.

Finalen gick mellan Slussvägen och Blåbärsvägen. En jämn match där blåbären till slut gick segrande ur striden tack vare Peter "Mr Homerun" Johansson. De får därmed äran att titulera sig brännbollmästare ännu en gång.

/Eva Berg

TJUR NYTT

Stilstudie: Sara, Per, Maja

"Mutad?"

"Segrarna Blueberry road"

Vem vann?

Say no more

Mr Homerun

TJUR NYTT

Slussfestivalen

Dragkampen inledde som vanligt dagen
Och svettades i värmen det gjorde lagen
Åbyforsvägen vann precis som förut
Men nu kan deras segersvit ta slut
En utmaning var första priset i år
Att mot Växjö dragkampsklubb dra,
Den matchen blir svår
Så slipa taktiken ni måste vá smarta
Vi hejar på er Åbys starkaste gata

Nästa man på scenen det var ju Lalla
Han försökte få oss alla att tralla
Att klappa till sånger som Anna och mej
Och digga till Dagny som spiller runt sig.

Gatulagsstafetten var nästa etapp
Pussla bokstav, hinderbana och springa ikapp
Slussvägens taktik var att rulla med kanoten
Men Lerike var först över mållinjen med foten

Värmen var inte barmhärtig idag
Den brände på alla både coacher och lag
Annika hon lyckades att solsting få
Så ner i ån hon for med kläderna på
Och fast ej en enda droppe det dugga
Så fick man nyttja paraplyer för skugga

Så antrade äntligen småstjärnorna scenen
De dansade runt och svängde med benen
Alla var där, Carola, Linda och Peps
Han var väldigt lik med sitt skägg och sin keps
Men vann det gjorde Rebecka, Nellie och Sara
De sjöng att "de ljuger" med stämmor så klara

Framåt natten så börjar ju pengarna tryta
Och en tjej kom fram till Eivor och pruta
En kaka för en tia, "men jag har ju bara fem"
OK sade Eivor vi ska ju gå hem
Men ack vad hon luras den tjejen kunde ljuga
För när hon betala hon drog upp en tjuga

/Eva Berg

Slussfestivalen

TJUR NYTT

Vattenledsfestival

Den 5-6 augusti var helgen för den första vattenledsfestivalen. Ett initiativ av hembygdsföreningarna i Tjureda, Söraby, Tolg och Asa, som tillsammans med övriga ordnade olika aktiviteter längs vattenleden.

ÅTIF var givetvis med i detta arrangemang och hade ordnat en fin utställning i klubbstugan. Från Dalarnas idrottsmuseum kom en utställning med bilder på idrottsstjärnor samlade från tablettaskarna ”**Alfapastiller**” samt även en utställning från tidningen ”**Rekordmagasinet**”. Eftersom Växjöbon Harry Bild varit med i Rekordmagasinet ett flertal gånger satte Owe ihop ett eget collage om Harry, som i egen hög person kom och besökte utställningen och frossade i minnen och tittade på bilder på gamla med- och motspelare.

Man kunde även se delar av Larry Svegaras imponerande autografsamling med autografer från några av världens främsta idrottsstjärnor, artister och statsöverhuvud. De allra flesta har han träffat personligen vilket förevigats med foto av Larry och stjärnan.

På övervåningen fanns ju som alltid ÅTIF's eget museum med idrottsattiraljer från Hedenhös och framåt.

Åby sluss och Ångaren Thor är ju de stora attraktionerna längs vattenleden och där hade damsektionen under helgen slagit upp "Café slussen" fyllt med läckra baguetter, ostbrickor, korv, glass mm. Lördagens attraktion var en pampig konsert med **Mässningsorkester**.

Förutom våra egna arrangemang denna helg fanns i Åby även Röda korset på plats vid slussen med fiskdamm, lotteri mm. Hembygdsföreningen hade öppet för visning i Sjövillan och fick där besök av Bellman och Fredman som i tidsenliga kläder sjöng diverse epistlar om bl.a Ulla Winblad.

Åbysonen Pelle Jonsson, uppväxt i svinhuset, jazzade sedan loss vid slussen med sina duktiga kompisar i gruppen ”**Sega gubbar**”. De drog stora applåder både för välkända låtar och för Pelles tonsatta tolkningar av mamma Rosas dikter.

/Eva Berg

TJUR NYTT

ÅTIF's Idrottsmuseum

Ni känner väl till att ÅTIF sedan 1997 har ett eget idrottsligt minimuseum på ovanvåningen i klubbstugan.

I museet kan man beskåda rariteter från såväl ÅTIF's historia som idrottens i stort. Där finns en utställning på bandybollen genom tiderna. Man kan se materialutvecklingen på fotbollsskor, skridskor bandyhjälmor och klubbor. Ett guldkorn är Hilding på Södratorps egenhändigt snidade bandyklubba i ene från 30-talet.

Där finns även en originaluppsättning kläder till en fotbollsspelare från 1932 och en bandyspelare från 1956.

Karla Thuresson poserar i pappa Lars gamla fotbollsskor

Utöver detta finns även en mängd lagfoton och annat smått och gott.

Har du inte gjort ett besök ännu så passa på att klättra upp för trappan och ta dig en titt. (Likt statliga museum nu för tiden så är det gratis inträde).

Vi vill ju även försöka att utöka attraktionerna på museet så om du i dina gömmor har gamla idrottsprylar som du skulle vilja skänka eller låna ut så kontakta Owe tel 93189. /Eva Berg

EFTERLYSNING

Vi skulle vilja ta tillvara på de filmer som finns om ÅTIF. Tekniken går snabbt framåt och snart kan man inte längre titta på vare sig super 8, VHS el liknande. Vi skulle vilja låna era gamla/nya ÅTIF filmer, diabilder eller riktigt gamla foto för att kopiera dom och spara i ett filmarkiv. Så om du har filmer eller gamla foto från matcher, träningsläger, fester eller liknande som vi kan få låna så kontakta Eva Berg 0454-50473 el andeva@algonet.se

De äldsta pojklagens säsong 2006

I år har Åby/Tjuredas och Tolgs äldre pojklag tränat och spelat tillsammans. Vi beslutade oss för att ha två lag i seriespel. Ett P11 och ett P12, för att ge även killar födda -93 möjligheten att spela. Som mest har vi varit 28 killar i fem årgångar. De yngsta födda -97 och de äldsta födda -93. P11 laget har varit ett sk kombinerat lag, och spelat hälften av hemmamatcherna i Åby och hälften på Dackevallen i Tolg. P12 laget har varit registrerat som ett Åby lag och spelat hela året i tjurarnas gula matchställ.

Resultatmässigt är det svårt att mäta sig med klubbar som kan matcha lag med alla födda samma årgång, men våra killar har kämpat tappert och tagit poäng i ett par matcher. Några gånger har man hängt läpp, men i de allra flesta fallen har man kunnat åka hem med stolthet över att ha kämpat mycket väl. Periodvis har vi spelat jämnt med de flesta lagen, men oftast har vi inte hållit ihop en hel match, vilket är en nödvändighet om man ska hålla till i övre delen av tabellen. Årets bästa resultat för P11 var när man vann över Lenhovda på Dackevallen med 5-2. P12 tog hem sin största triumf mot Norrhults BK.

Det har varit en intensiv säsong. Vi ökade träningsdosen från en timme i veckan till två gånger en och en halv. Som ledare är

det kul att följa killarna, t ex den som aldrig tränat förut men som bara missat några enstaka träningspass under säsongen. Eller killen som tappade sugen efter 6 veckor på vårkanten men kom tillbaka och tränade och spelade för fullt under säsongens sista månad. Eller glädjen i ögonen hos killen som gjorde sitt första seriemål någonsin, något han kommer att leva på hela vintern. Visst är det dessa tillfällen som gör att man orkar lägga ned tid som ledare!

Hur det ser ut inför nästa säsong vet vi inte i skrivande stund. Samarbetet mellan Tolg och Åby/Tjureda kommer att utvidgas neråt i åldrarna, men det blir svårare och svårare att erbjuda de största pojklagen tillräckligt med utmaning. Men oavsett vad som händer så har de fått en god fotbollsgrund, och flera spelare kommer förhoppningsvis tillbaka som seniorer.

Årets tips

Vill ni ha ett kul evenemang för laget? Åk till Lövshults Turistcenter. P11/P12 avslutade säsongen med en härlig kväll med fotbollsgolf på denna anläggning men där finns även åtskilliga andra aktiviteter. <http://www.lovshults-fotbollsgolf.se>

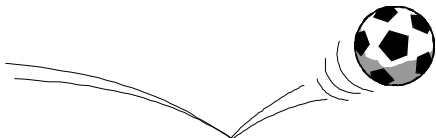
/Per-Ola Ekman, Jörgen Steen, Sara Palm

Tigrar och tjurar på grönbete

Fotbollsskola- Ju mer vi är tillsammans...

I dagarna tre härjade fotbollsskolan med drygt 50 barn på Åbyvallen. I år genomfördes tre intensiva dagar i samarbete mellan Åby/Tjureda och Tolg IF, vilket gav oss ett ypperligt tillfälle att diskutera fair play och hur man hejar på sitt lag (utan att bua på motståndarna). Det blev nästan för bra för att vara sant när vi insåg att klubbarnas herrlag skulle mötas på fredagskvällen. I pausen spelade de knattar, som inte fallit ihop av trötthet efter en heldag på fotbollsskolan. Det var inget konstigt för Tolg-barn att klä sig i gult, eller för Åby-barn att klä sig i röda klubbdräkter (vi blandade vilt i lagindelningen). När domaren startade matchen kämpade man för sitt lag, oavsett färg.

Det krävs mycket organisation bakom en aktivitet som fotbollsskolan; mattanter, underhållning, pumpade bollar, uppvärmning med mera med mera... allt måste fungera. Som ledare från Tolg imponerades vi av Åby/Tjuredas rutin och antalet engagerade vuxna. I en mindre klubb som Tolg vilar ansvaret på färre axlar.

Filippa Wernersson tar sig en vätskepaus

Planeringsfasen var effektiv. Vi träffades några gånger och blandade gamla och nya idéer till ett förhoppningsvis uppskattat innehåll. När den 10 augusti kom var det bara att tuta och köra. Ungdomarna Fia och Hampus ansvarade för uppvärmningen. Lite åska på lördagsförmiddagen försökte få vår tidsplanering ur rytm, men en snabb omstuvning i programmet gjorde att vi höll tiderna ändå. Undertecknad var inte med på det avslutande discot, men det lär ha varit uppskattat även det.

Det har varit kul och chaussefritt att arbeta tillsammans. Klubbarna samverkar som bekant redan kring de äldre pojklagen (P11 och P12) och planerar än mer samverka med de lite yngre barnen.

/Sara Palm

TJUR NYTT

60-års jubileum

Den 9 september var det dags för årets stora baluns i Åby. Åby-Tjureda IF:s 60-års fest. Det var en kväll som föranleddes av vända av alla småbarnsföräldrar eftersom barnvakter i Åby var smått omöjliga att uppbrija eftersom det var en fest när "alla var där". Ca 250 personer hade anmält sig för att fira Åbys uppskattade jubilar. Nu var det kanske knappast så att barnföräldrarna hade haft mest bekymmer inför festen. Festkommittén hade lagt ner ett enormt arbete för att göra denna fest rolig och minnesvärd för alla festdeltagare.

Det finns inte så många (eller rättare sagt inga) lokaler i Åby som rymmer 250 gäster. Så vad gör man? Jo i Åby tar man till tennisbanan. När man gick bakom klubbstugan trodde man först att den lilla féen i Askungen hade svängt med sitt trollspö, sagt "bibbedi-babbedi-boo" och förvandlat tennisbanan till en balsal. Nu gick det ju inte riktigt så snabbt att göra förvandlingen men resultatet blev i alla fall lika bra.

Kl 16 började festligheterna med uppvaktning av föreningen samt utmärkelser till ett antal välförtjänta spelare, ledare och andra hjälpare i föreningen. Och eftersom det är ÅTIF det handlar om så vet vi att det fanns många som förtjänade att tackas för sina insatser, både för vad de gjort under året som gått men även för lång och trogen tjänst.

Inga tallrikar krossades

Klockan 18 slogs sedan portarna upp till festsalen. Efter lite mingel och välkomstdrink var det dags att gå till bords. Mat och kockar fixades av Sören från Hotell Marina i Helsingör och serveringspersonal var inga andra än våra egna duktiga ÅTIF-ungdomar som ställde upp och gjorde ett fantastiskt jobb under kvällen.

Peje och Per Renevall underhöll och såg till att det blev ett bra tryck på festen. Kvällens överraskningsgäst var ingen mindre än Tomas Pettersson som fick oss alla att brista ut i bubblande skratt om och om igen. Därefter kom nästa överraskning.

Damsektionen kom magdansande in i stora hattar för att överlämna en "liten gåva" som fick oss att häpna. Det ligger många timmars arbete och många värmda korvar bakom denna present. Börje Melin fick också äran att ta emot gåvan från supporterklubben som också den bidrog till mer prassel än skrammel i kassan. Ett stort tack även till alla andra föreningar och organisationer som uppvaktade ÅTIF denna dag.

Inga-Lill och Ewa, två förväntansfulla damer

Efter middagen brakade det så loss på dansgolvet. B & W rockade på fram till småtimmarna och dansgolvet var fullt från första till sista låt. Många var nog de damer som hade lite ont i fötterna av sina klackar i slutet av denna kväll. Själv fick jag ta av mig skorna och gå barfota hem.

/Eva Berg/

TJUR NYTT

TJUR NYTT

Kulturutomhusscen

För 20 år tog vi beslut om att arrangera Brodans på svängbron vid Slussen. Lite nostalgi kan man säga. För redan i början på 1900-talet hade man brodans på dåvarande svängbron vid Åby Herrgård.

Stig, Lars och Krister - Tre händiga karlar

Under några år hade vi danserna på svängbron för att sedan inför varje år bygga en dansbana över en "vattenåra". Detta att varje år bygga och riva ställer till en massa arbete och framförallt ur säkerhetssynpunkt var det viktigt att göra något nytt. Du som varit med vid brodanserna vet hur dansbanan gungat. Att det bara höll?

Då tog vi ett nytt beslut om att försöka bygga en permanent kulturutomhusscen som man också kunde dansa på. Från kommunala tjänstemäns sida var detta inga problem. Ibland kan det gå lätt.

Bygget drog igång och genom att vi fick i stort sett hela golvet från Claes Burde så kunde kostnaderna minimeras. Dalens Bygg med Stig och Lars fixade flytten. Deras uppfinningsrikedom är imponerande. Krister Lilliequist gjorde ritningar och tidsplan. Conny Johansson grävde och schaktade. Vi var många som hjälptes åt att snickra och till slut slipade Allan golvet. Efter oljning kunde vi glädjas åt en verkligt fin utomhusscen. Allt var klart ett par dagar före Slussfestival och Brodans.

Inga spetor i dansfötterna här inte!

Än en gång har vi byggt och skapat fina förutsättningar för framtiden. Området vid Slussen där Åby Möbelfabrik och Åby Såg en gång i tiden låg har nu verkligen rustats upp och förskönats. Tack till alla Er som bidrog till skapandet av utomhusscenen.

/Owe Svensson

Flicklagen.

Vi har i år haft två flicklag i seriespel. Peter och Patrick har basat över F-10 laget som jag har haft nöjet att döma ett antal matcher. Det är ett piggt och pratglatt gäng som rymmer mycket talang. Det ska bli spännande att följa dom framöver. Det var lagets första år i seriesammanhang och de gjorde bra ifrån sig och slutade mitt i tabellen. Det var dessutom ett av få lag som lyckades göra mål på dom suveräna seriesegrarna.

Vårt F-12 lag vilket jag (Leif), Lena, Sara och Timmy har haft hand om, gjorde sin tredje säsong i seriesammanhang. Det var en mycket spännande och jämn serie utan några på förhand givna matcher. Laget hamnade till slut på en andra plats och jag vill passa på att tacka tjejerna för en mycket bra säsong.

/Leif Gabrielsson

Gästränare genom handslaget

Genom Handslagets förtjänst har vi under året kunnat erbjuda våra ledare och tjejspelare lite extra utbildning och stimulans genom att bl.a. bjuda in gästtränare.

På vårsäsongen gästade Daniel Ljungberg oss. Det stora flicklaget fick förmånen att vara övningstrupp när Daniel visade ledarna lite nya övningar och gav oss en massa praktiska tips, bland annat om hur man kan använda hans egen uppfinning Pal:en.

Flickorna koncentrerar sig på Pal:en

Senare blev det damlagets tur. Vi hade en föreläsarserie om förebyggande skador med Jörgen Clerbring, kostföreläsning av Åsa Samuelsson och en rolig kväll med Erika Florentzon Vach där vi lagade pastasallad och energidrinkar som sedan avnjöts i klubbstugan. Tanken var att

tjejerna själva skall kunna laga detta och t.ex ta med sig på bortamatcher. Man kan även använda recepten för att fylla på energibehovet hemma inför träningar och matcher.

En energikick i köket

Under hösten hade vi förmånen att än en gång få ut Jörgen Clerbring och denna gång som gästtränare med Damlaget som övningstrupp.

Vi hoppas att denna satsning har varit uppskattad hos både ledare och spelare och att det har inspirerat till att fortsätta att hålla på med fotboll i ÅTIF:s regi.

/Anna-Lena Aronsson

Gissa vem?

Känner du igen denna Åbybo maila då ditt svar till andeva@algonet.se

Rätt svar presenteras i nästa nummer av tjurnytt

Herrlaget hade i alla fall tur med vädret

Herrfotbollen började starkt med vinst i våra två träningsmatcher. Vi hade en hel del nyförvärv. Optimismen låg i luften. Allt som fungerat mindre bra förra året, verkade nu vara löst. Spelare, tränare, och ledare.

Träningsdosen för i år var fortfarande en träning i veckan, och för det mesta fick de som tränade vara med på matchen samma vecka. Serien kändes lite bättre än föregående år. Nu ingick två tuffa derbyn mot Tolg och Rottne.

Ett antal gånger har vi haft Jonas L. och Mats Freijfors som "gästtränare", men det stora lasset har vår Niklas Johansson dragit.

Vi hamnade sämre placeringsmässigt än vad jag trodde i början på säsongen. Vi förlorade många matcher ganska onödigt och med udda målet. Säkert på grund av att vi har den träningsdos vi har.

Det bästa minnet från säsongen är helt klart 4-0 mot Hjortsberga på bortaplan. Hjortsberga som blev serietvåa hade många spelare och var lite av favoriter bakom Bergendalska.

Våra ungdomar gnällde att de var trötta redan innan den matchen hade börjat. (De hade spelat paintball hela dagen). Vi hade endast två avbytare (jag räknar inte Niklas). Detta blir tufft tänkte jag.

Taktiken var att tänka defensivt. Hjortsberga fick sin bästa spelare utvisad efter en kvart (en knytnäve mot Johan G som inte gjorde nå't alls). Trycket minskade och vår taktik fungerade utmärkt. Pojkarna slet och fick byta i 10 minuters intervaller. De var hur trötta som helst.

Då hände det! På en retur satte Hampus breddsidan till och tryckte upp kulan i nättaket. Lyckan var total. Hjortsberga var sargat, och pappa var stolt.

Målskytten Hampus och den stolte fadern

Spelet fortsatte i vår favör och även Fredrik Johansson, Daniel Håkansson, och Martin Johansson fick göra mål.

Det är alltid härligt att vinna en match. Särskilt mot ett lag som ska vara bättre. Men framför allt fick vi en lärdom att "inget är givet".

Nästa säsong kommer Fredrik Jangvik att vara tränare. Jag är säker på att han kommer att betyda massor för seniorfotbollen i Åby. Ett stort tack!!

Under säsongen har Arild Karlsson, Mikael Janlöw, Niklas Johansson och under-tecknad varit ledare. Ett stort tack även här.

På önskelistan för nästa säsong står definitivt en målvakt, eftersom Peter Alriksson åter sätter sig på skolbänken. Även någon som sköter vår tvätt vore önskvärt.

/PeterJohan.

TJUR NYTT

Vi var där!!!!

Jag, Mats, Patrik O, och Peter J hade den otroliga turen att få biljetter till VM-matchen i fotboll, Sverige – Paraguay. Matchen gick av stapeln den 15 juni 2006 kl 21.00 på Olympiastadion i Berlin, så vi startade vår resa från Åby samma morgon kl 04.00.

Vi hade fixat hotell i Berlin i stadsdelen Pankow, som enligt vår hotellfixare Patrik, skulle ligga ganska nära Olympiastadion. Med en nyinförskaffad GPS hittade vi hotellet helt utan problem. Incheckade och klara med ett par öl i kroppen och Sverigekläderna på begav vi oss mot tunnelbanan. Tji fick vi!!! Till vår stora förvåning så kunde vi konstatera att vi inte bodde alls så nära Olympiastadion som vi trodde utan ca. 20 stationer därifrån.

När vi hoppade på tåget var vi ca 10 svenska supportere ombord, men när vi äntligen började närma oss slutstationen var tåget "knökfullt" av svenskar. På perrongerna som vi passerade stod massor av svenskar kvar som ville med tåget. De fick dessvärre vänta på kommande tåg.

Stämningen var otrolig när vi skrålade i kör **Ein – Zwei – Drei – krossa Paraguay.**

Ett stadion i gult som sjöng i kör "In med bollen i mål" fullkomligt exploderade när Ljungberg nickade in segermålet. Tänk er själva, närmare 50.000 svenskar på samma arena. Ja, man behöver inte säga så mycket mer.

En lycklig armé lämnade stadion sjungande, redo för match nummer två – "efterfesten". Tyvärr fick vi Åbygrabbar lämna WO. Tröttheten började göra sej påmind. Ett stopp på Alexanderplats för lite mat nästan 20 timmar efter resans början var vad vi klarade av. Sedan for vi åter hem till Pankow med ett stort fotbollsminne i bagaget.

/Niklas Johansson

Damlaget 2006

Säsongen började tidigt för våra damer då våra avsikter som tränare var att bygga upp en bra grundkondition. Problemet var att vi gick i den klassiska fällan, ambitionsklyftan mellan tränare och majoriteten av spelarna. Sammantaget har träningsnärvaron varit låg vilket inneburit att det varit svårt att planera träningarna, att genomföra vissa övningar och att det blev sisådär med grundkonditionen.

Hur som helst var det många som följde med till Danmark på träningsläger. Tyvärr hade det regnat så mycket att vi endast fick tillgång till grusplaner, dessutom fick vi avbryta internmatchen på grund av åskväder. Catrin såg till att vi fick god och nyttig mat i oss varje dag och Peter förklarade fotbollsreglerna för oss. Den årliga och prestigefyllda turneringen i kortspelet, Plump, vann Sara Gabrielsson och Jennie Nygren.

Tillsammans med laget hade vi satt upp realistiska mål och för A-laget var det att hamna bland de tre bästa lagen i serien. Så blev icke fallet, som ni vet hamnade vi i mitten av serien. Det talar sitt tydliga språk eftersom insatserna i matcherna har varierat mycket. Med det menar vi att nivån varit ojämn. Ni som varit trogna fans har sett att vi ibland har gjort riktigt bra matcher, men ibland också mindre bra.

För B-laget var målet att alla skulle få spela och att vi skulle försöka spela 11-manna, trots att vi anmält ett 9-mannalag. Dessa mål har vi uppnått väl anser vi tränare även om vi är väl medvetna om att spelarna tyckte att det var svårare att komma med i B-laget än A-laget. Det har sin enkla förklaring i att man bara får ha fem spelare med från senaste A-lagsmatchen. Att vi kunnat uppnå målet med att spela 11-manna kan vi tacka alla trogna gamla "tanter" som ställt upp under året som gått. Flera av tjejerna har visat god kämparanda och bredd. En annan sak tjejerna ska berömmas för är att vi har vunnit en del matcher på att de hållit humöret uppe och haft positiv inställning.

Vi avslutade säsongen med att spela bowling, där Helena Sjösten fick högsta poäng, sedan åt vi Pizza på Venezia. Kenneth redogjorde för statistik och olika priser delades ut. Priset för flest mål gick i år till Jennie Nygren som även hade varit träningsflitigast och fick ett pris för det också. Årets bästa spelare utsågs av spelarna själva genom slutna röstning. Det blev en jämn kamp mellan framförallt Carin Svensson och Jenny Gideonsson. Den sistnämnda tog hem detta pris.

Sist men inte minst har vi tränare utsett "tränarnas pris". Med motiveringen: "Ett föredöme som varje lag behöver, glad, positiv och beredd att ta i och hjälpa till både på och utanför planen" var juryn (vi) enig om att Sara Hammarstedt var den som mest förtjänade detta hedersamma pris.

Övrig statistik:

Antal sammankomster: 102 stycken varav 65 träningar, 20 A-lagsmatcher, 11 B-lagsmatcher, 5 träningsmatcher och en cup.

Gjorda mål: A-laget har producerat 33 mål fördelat på 11 skyttar. I B-laget har 10 målskyttar gjort 27 mål.

Till sist vill vi tacka spelare, fans och andra ledare för det gångna året. Vi lämnar våra tränaruppgifter till ännu okända förmågor och önskar lycka till i framtiden!

/Lenethe och Kenneth

JULFEST

I KLUBBSTUGAN
LÖRDAGEN DEN 16 DECEMBER
KLOCKAN 15.00

Alla barn ta med era föräldrar och
kom och dansa kring granen.

*Tomten kommer, Lotterier
Fiskdamm, Auktion, Fika mm.
Gåvor till auktionen mottages tacksamt*

Damsektionen

Mini World Cup – Bollnäs

Säsongen har bara börjat och P15-killarna har redan varit iväg på cupen med stort C, Mini World Cup i Bollnäs, som de tack vare förra säsongens prestationer hade kvalificerat sig till.

Sista torsdagen i oktober var vi 28 personer, med ledarna Åke, John, Stefan, Jan och Jörgen i spetsen, som packade in oss på X2000-tåget från Alvesta mot Bollnäs. Första träningspasset fick vi redan på Stockholms central då vi på kort tid skulle byta tåg med all vår packning! Fulla bandytrunkar, 2 uppsättningar matchställ, skridskoslip, sjukvårdsväska, personliga utrustningar och dagens kvällsmat. Puh, vad vi slet!

Framme i Bollnäs möttes vi av Ulrika Prytz, en av de ansvariga för cupen som tog hand om oss på bästa sätt. Vi lastade in oss och all vår packning i en minibuss som fick köra skytteltrafik för att få med alla till Sävstaås IP, förläggningen som skulle bli vårt hem de närmaste dagarna. Vi fick också tillgång till en bil som vi i "matlaget" kunde använda till och från affären. Den var guld värd.

Efter inkvartering och lite kvällsmat (hemmagjorda köttbullar) var det läggdags. Fiddle Otterberg skaffade sig en hel del pluspoäng genom att hjälpa flera av killarna med bäddningen. Killarna bodde 4 och 4 i små, snart lätt stökiga, rum. Mat åt vi tillsammans i en barrack intill. Klockan 23 var det tyst denna den första dagen.

På fredagen var det full storm, precis som i resten av Sverige. ÅTIF spelade cupens första match mot UNIK och gjorde det riktigt bra, trots att vinden var så stark så det såg ut som om spelarna stod stilla när de åkte framåt. Vinst med 2-0. Det kunde ju inte ha börjat bättre! Lagom till matchen hade våra hemifrån bilkörande supportrar, ca 30 st mer eller mindre anhängiga, hunnit inkvartera sig på hotell nere i stan, packat på sig yllebyxor och dragit bandymössorna långt ner över öronen.

Efter matchen blev det pampig invigning av cupen, med tal och nationalsånger på norska, svenska, finska och ryska, såklart.

Tillbaka på förläggningen blev det kassler och potatisgratäng som fredagsmys. Att slappa och titta på några bandymatcher hann vi också med innan läggdags kl.22. Cilla och Hasse Birgersson kom med den mat som vi gjort hemma men inte kunnat släpa med på tåget. Tack till Er för det!

Lördag morgon var det väckning kl.04.30! Trötta och yrvakna kom killarna in till en stadig frukost. Kl.07 var det match och all trötthet var som bortblåst. Killarna var taggade till tänderna och gav allt. De snurrade upp Falun rejält när den första nervositeten hade lagt sig. 5-2 vid full tid. Se'n skulle det vilas! Makalöst att 17 st 15-åringar är så disciplinerade att de går och lägger sig på kommando. Men det är precis vad de gör!

Efter en stärkande hemmalagad köttgryta till lunch var det dags för ny uppladdning och genomgång med Jörgens välkända pluttetavla i centrum såklart.

Match kl.16 och laget Botnia fick samma bryska behandling som Falun. 5-2 igen! Upprymda såklart. Full pott efter grupp-spelet. Det var det väl ändå för bra? Mattanerna hade kalkylerat med köpepizza till lördagskvällen för att fira, men ledartrojkan krävde pasta. Här skulle laddas till max. Vi var ju i kvartsfinal! Killarna ordinerades mycket mat och köttfärssåsen tog t.o.m slut. Ledarna fick äta spagetti och gårdagens rester. Stackarna! Läggdags kl.22 och vid kvart i 22 var det tyst. Som sagt; vilka disciplinerade killar!

Väckning nästa morgon återigen kl.04.30, men inga sura miner för det. Klara för nya utmaningar efter en stadig frukost. Nerverna satt utanpå. Ja, inte på killarna på planen, men på oss utanför. Speciellt på vissa (inga namn nämnda, Stefan).

TJUR NYTT

Bollnäs som ju hade hemmaplan borde väl åtminstone ha vunnit matchen på läktaren, men där hade man inte en chans. Vi var överlägsna. Det var killarna på plan också och rätt som det var stod det 4-2 och matchen var slut.

Vetlanda, detta vårt hat-älskade spöke, blir det i semifinal. Vi hjälpte våra killar på uppladdningen med att peta in lite extra banan och en och annan SiwJonsson-och-IngridSjökvist-bakad bulle. Matchen gick jättebra. ÅTIF hade det mesta av spelet och vid full tid stod det 1-1. Efter 5 minuters förlängning hade det inte ändrat sig och det blev straffar. Det kändes grymt. Vetlanda satte säkert alla sina 3 och det räckte för dom. Vi fick spela match om 3:e pris.

Falun som vi slog så stort, och som vi var så duktiga mot i grupp-spelet hade spelat sin semifinal lite tidigare än oss och hade hunnit ladda om batterierna. Det hade inte våra hjältar och de mer eller mindre gick på knä ju längre matchen led. 4-1 till Falun var inte något att säga om, tyvärr. Att få glada leenden till lagfotot efter den matchen var inte helt lätt.

Efter 2 snabba korv med bröd på förlägningen var det dags att titta på finalen mellan Vetlanda och ryska Jenisej. Tack och lov vann Vetlanda och vi föll alltså med ÅTIF-flaggan i topp.

Efter prisutdelningen där vi fick applådera att Anton Sjökvist tagits ut till All Star-laget var det så dags att röja upp i vårt tillfälliga boende. Med förenade krafter tömde vi rummen och skickade med så mycket packning som möjligt med de föräldrar som skulle börja sin bilresa hemåt.

Efter städning fick vi skjuts till stationen där vi dumpade vår packning och gick på pizzeria i väntan på tåget mot Alvesta. Här rann de 2 sista bittra förlusterna av oss och vi kunde njuta av den otroliga prestation killarna hade gjort. Föräldrarna till de här härliga killarna kan gott sträcka på sig några meter, förresten. Det är underbart roligt att ha med dessa ödmjuka och fina tonåringar att göra.

Efter en tuff natt på tåg, ankom vi till Alvesta tidigt måndag morgon, där far- och morföräldrar samt hemvändande föräldrar hämtade oss för vidare färd hem till den egna sängen.

Vi i "matlaget"; Annette, Anita, Marita, Lotta och de 2 syskonen Amanda och Hanna är ytterst tacksamma att vi har fått vara med P91/P92-grabbarna på denna resa och önskar er all lycka i kommande matcher. Tillsammans med er stora supporterskara kommer ni att kunna gå långt!!!
/Lotta Ivarsson

Hur många dårar finns det?!

Vad är det som får ett 25-tal vuxna – barn att åka 140 mil fredag – söndag för att titta på pojkligsbandy. Det varnades dessutom på radio att man inte borde ut och köra om det inte var nödvändigt eftersom det skulle komma en storm liknande Gudrun. Hade ni varit där hade ni förstått. Eftersom det varnades för storm på fredagen avbröt vi all aktivitet på torsdag kväll för att ta oss så långt norr ut som möjligt innan ovädret bröt ut. Vi hittade ett hotellrum i Örebro dit vi kom vid 10-tiden utan storm och utan snö.

Efter frukost fortsatte vi mot Bollnäs. Nu började det blåsa lite men ingen snö. Solen sken. Väl framme i Bollnäs var det inget problem att hitta hotellet eftersom det bara fanns en gata. Hotellet låg vid torget där vi kunde blicka ut över Snoddasreliefen. Redan på parkeringsplatsen började vi stöta på andra ÅTIF-are. Kl 16.00 startade Mini-World-Cup, där världens bästa -91or var samlade (16 lag). Det var lag från både Ryssland, Finland, Norge och Sverige förstås.

Åby vann sin inledningsmatch. Vi som trodde att alla andra är bättre än lilla Åby kände oss riktigt stolta. Vad gör man sen i Bollnäs en fredagskväll. Vi travade 50 m till torget och kina-restaurangen. Vad förvånad man blir när resten av gänget redan sitter där.

Nästa match är på lördag morgon kl 7.00. Frukosten serveras inte förrän kl 8.00. Vad göra? Jo hotellet kallade in extrapersonal och hade frukost med fullt sortiment klart redan 06.00. Suveränt!!

Matchen spelades mot Falun som såg sig själva som lite favoriter. Vi hade ju i alla fall vunnit en match och kände att vi var med men några favoriter var vi väl knappast. Men som Hasse Birgersson sa till Lillen. "Det spelar ingen roll hur det går bara vi spelar första och sista matchen". Nu var vi på god väg eftersom vi vann över Falun. Det var mycket spännande och många spelade över sin förmåga.

Vädret var suveränt klarblå himmel vindstilla och 5 gr kallt. Efter att ha besökt en julmarknad, där vi kunde köpa öronljus mot vaxproppar, samt gått den enda gatan 4 gånger var det dags för nästa match mot det finska laget Botnia. Vinst med 5-2. Säg vad man vill men publikstöd hade grabbarna i alla fall. Att 25 anhöriga kan låta så mycket är rent otroligt. Grabbarna tackade publiken efter varje match genom att kasta sig på magen och segla fram.

Kl 7.00 nästa morgon var det dags för kvartsfinal mot de riktiga favoriterna enligt tidningen nämligen hemmalaget Bollnäs. De hade blivit gruvligt besvikna förra året när de blev utslagna av Vetlanda så i år skulle de få revansch. De skulle bara klara av Åby först. Men som sagt Bollnäs 8-hövdade publik hade inte en chans mot Åbys 25. Åby vann med hela 4-2. Nu var vi i extas. Vi hade nästan räknat med att få börja hemfärden nu men därav blev intet. Vi var ju i semifinal mot Vetlanda. En otroligt jämn match men Vetlanda drog längsta strået på straffar.

Efter att ha svalt den största besvikelsen började man inse vilken prestation killarna gjort. Att finnas med bland de 4 bästa 15-åringar i världen (en del var bara 14år) det är den största bedriften i ÅTIFs historia. Det värmer ens hjärta när en grabb kommer fram till mig precis när vi skall åka hem och säger. "Tack så mycket för att ni var här och stöttade oss". Då kände man att 140 mil i bil inte var förgäves. En resa jag gärna gör om. */Eivor Svensson*

TJUR NYTT

Träningsläger.

Detta är en rapport från ett annorlunda träningsläger i föreningens regi. Fredagen den 18:e Augusti samlades ÅTIF:s styrelse på Asa kursgård. Uppdraget var att genomföra ett "träningsläger för styrelsen", som skulle gå av stapeln från fredag lunch till lördag lunch. Vad är nu detta. Blir det spinning, medicin-bollar och steptest, eller vad var det frågan om?

Det fanns ingen större anledning till oro för oss som fysiskt inte kände oss på topp. Den största faran bestod av ett större antal getingar som också ville delta i kurslokalen. Men allt gick väl, och ingen kom till skada.

Vad gjorde vi då under dessa dagar? Jo vi fick, under Ulf "Bagarn" Peterssons ledning, bryta ner allt som en styrelse gör i beståndsdelar. Vi fick naturligtvis göra den numera obligatoriska SWOT analysen där vi tog fram föreningens styrka, svagheter, samt hitta dess möjligheter och hot.

"Bagarn" informerar om SWOT

När så föreningens alla ingående beståndsdelar var nermalda till lösa fragment på papperslappar, blädderblock, whiteboards, och även i små högar på golvet, då var det dags att börja jobba på riktigt. Nu skulle vi få fason på det hela igen, och bygga upp något som hade struktur och framförallt en klar och tydlig ansvarsfördelning över alla olika områden

och uppgifter som finns samlade i föreningens famn. Tänk vad förvånade vi blev då det nya bygget blev en kopia av det redan befintliga.

Nåja vissa förändringar kunde väl skönjas lite här och var, men likheten var slående. Detta kanske innebär att föreningen redan från början var välbyggd? Vad som lades mest energi på var således att komma till insikt om att klargöra och fördela de olika ansvarsområdena på samtliga styrelsemedlemmar. Allt för att om möjligt undvika tidigare snedbelastning där Owe i stort sett skött allt själv. Denna "process" påbörjades under dessa två halvdagar och skall nu under kommande verksamhetsår fortsätta vid våra möten.

Ecke och Anita tillbaka i skolbänken

Det var ett i alla stycken intressant och entusiasmerande ämne att konferera i, och samtliga deltagare gav sig med hull och hår in i diskussioner och uppgifter. Och i enlighet med gamla rapporter från den tidigare nyhetsbyrån "Tass" så "skedde förhandlingarna i en öppen hjärtlig anda"

Tilläggas bör att vi under fredagskvällen avåt en alldeles makalöst god kulinarisk anrättning tillsammans med våra respektive. Efter lunch på lördagen åkte vi hemåt med fyllda sinnen och magar, belåtna efter en givande halvhelg.

/Ecke

TJUR NYTT

Spelarporträtt- Martin Jonsson

En av våra duktiga fotbolls- och bandyspelare i Åby-Tjureda är Martin Jonsson. Martin är 22 och bor i Åby men är på väg att flytta ut till en liten stuga på Dalen. Då blir det ju smidigt att samåka till jobbet eftersom han sedan tre år tillbaka jobbar som snickare på Dalens Bygg.

Som så många andra barn som är uppvuxna i Åby så började han sin idrottsliga karriär så snart han var stor nog att få på sig skridskor och fotbollsskor. Utöver fotboll och bandy så har han även hållit på med golf (handicap 20) och gillar att fiska.

Att han skulle bli snickare var inte något som var givet från början. På gymnasiet gick han Samhäll-Idrott och hade bland annat som projektarbete att genomföra en bandyskola i Åby på sportlovet. Detta var den första bandyskolan i Åby och det har föreningen sedan spunnit vidare på.

Martin minns mycket väl sin första match i A-laget som 15-åring. Där var det inte tal om att smygas in lite på en träningsmatch utan första matchen var direkt in i hetluften i den avgörande kvalmatchen till Div 1. Detta är ett av de roligaste minnena tillsammans med alla skratt på resorna till och från matcher och gemenskapen som finns i laget.

Martin har varit Åby trogen under sin bandykarriär men fick som ungdomsspelare chansen att spela Mini Worldcup för Vetlanda när de var kort om folk och behövde låna ihop lite talangfulla unga spelare.

När jag frågar om han är den spelartypen som brukar sitta i utvisningsbåset så ler han lite. Nej, det är jag för feg för blir svaret. Även om han inte är så ruffig själv så har han fått känna på andra tuffingar. Han har åkt på skador i rygg och höft i bandyn och knäet i fotboll.

När Martin får beskriva sig själv som bandyspelare så får han ett plus för skridskoåkning, bollteknik och för att passa fram bollar. Minuset blir de egna skotten.

Martin trivs bra både med föreningen och bygden och flytta från Åby tror han aldrig att han gör. (Ja förutom till Dalen då förstås).

6 snabba

Hav	☒	Sjö	☐
Båt	☐	Sommarstuga	☒
Morgonpigg	☐	Morgontrött	☒
Bok	☐	Bio	☒
Bandy	☒	Fotboll	☐
Sommar	☒	Vinter	☐

/Eva Berg

TJUR NYTT

Årsmötet

Det historiska 60:e årsmötet avlöpte som sig bör i snabb takt. Val och beslut om verksamhetsplan och budget klubbades igenom utan några större debatter.

Att notera från valen var att Peter Johansson lämnade styrelsen och in kom Anita Hansson. Nu har vi två kvinnor i styrelsen. Som ordförande i bandysektionen nyvaldes Thomas Otterberg och likaså Leif Gabriellsson i fotbollssektionen.

Ann-Magreth Gunnarsson och Helen Johansson lämnade damsektionen och nyvalda blev Kristina Nilsson och Marie-Louise Morton. På övriga poster var det omval. Vi får tacka de som avgått och hälsa de nyinvalda välkomna till arbete med ÅTIF.

Damklubbens vandringspris till årets överraskning tilldelades Daniel Tägt. Ronny Hanssons minne (årets ungdomsledare), tilldelades Håkan Bringe.

Och Anton Sjökvist tilldelades Jan-Erik och Kerstin Berglunds vandringpris, ungdomspriset,.

Årsmötet som samlat ett 40-tal medlemmar avslutades traditionsenligt med en trevlig måltid.

/Owe

Inför Bandysäsongen

Årets bandysäsong har så sakteliga rullat igång. Ismakarna har som vanligt gjort ett fantasiskt jobb och sett till att förutsättningarna är de bästa för oss under rådande omständigheter. Experterna på miljökonferensen i Nairobi är ju inte överens om vems felet är men varmt har det varit, väldigt varmt.

Inledning av säsongen har varit intensiv, spännande och svängig på ett brutalt vis. 12 man är borta från förra årets trupp, samt en tränare. Normalt skulle detta ha varit katastrof för vilket annat lag som helst men inte för oss. Vi har rätt inställning till utmaningen och det medför att vi ser möjligheter istället för att bekymra oss om manfallet. Vi kommer att ha ett ungt lag, men ett mycket bra lag i Åby i vinter som kommer att överraska positivt.

Vi har fått två mycket viktiga förstärkningar från Nässjös P 19 lag samt en spelare med förflutet i Bollnäs. Dessa kommer tillsammans med några av våra duktiga juniorer att komplettera stommen i truppen till ett mycket bra lag.

Som exempel på den dramatiska förändringen kan jag nämna att vår äldsta spelare fortfarande anses som "ung och lovande" och att fem av våra spelare är födda 1988 samt att vi kommer att ha minst tre spelare födda på 90 talet. Självklart är vi sårbara för sjukdomar och skador men det tillhör på något vis vår vardag idag. Vidare har föreningen återigen löst tränarfrågan i de egna leden. Det kommer att krävas disciplin för att vi skall klara av att hålla igång både A och B lag men om veteraner och ungdomar tillsammans med övriga spelare hjälps åt kommer det att fungera bra.

TJUR NYTT

Tyvänn har vi haft en försäsong dominerad av sjukdomar vilket gjort att vi inte kunnat förbereda oss på önskvärt sätt men vi är alla överens om att spinningen med tillhörande styrketräning är den bästa försäsongsträning vi kan ha. Istiderna i ishallen ligger som vanligt sent på kvällarna men det är vi ju vana vid. Vi kommer att träna tre kvällar i veckan denna säsong varav en träning skall vara teknikinriktad med fokus på fasta situationer och gemensam med juniorena.

Joakim Ekedahl kör med två hjälmar denna säsong, den gula till vänster i ÅTIF's div 2-lag och den blå till höger i Nässjö's P19-lag

Vi har spelat vår egna cup mot Sunvära, Elles och Åtvidaberg. För er som inte kunde komma och titta kan jag berätta att vi vann turneringen efter att på ett mycket övertygande sätt genomfört tre matcher med hög fart och snabbt spel från början, där initiativet var vårt i alla matcherna. Det känns mycket bra inför fortsättningen.

Tyvänn har flera matcher mot bra motstånd fått ställas in på grund av att de tänkta motståndarna inte fått ihop lag till matchdags – det är inte bara vi som har problem med att få ihop lag. Vi skall även genomföra ett träningsläger i Åby där formen skall finslipas inför seriepremiären sista helgen i november. Vi kommer att träna, spela matcher samt hitta på lite kul samtidigt som vi fokuserar på att bygga vårt lag tillsammans.

Vi blir åtta lag i serien, Jönköping och Malmbäck drog sig ur vilket är tråkigt och alarmerande för utvecklingen av vår sport.

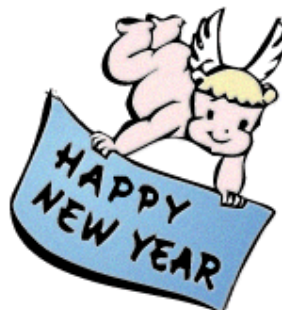
Övriga lag är som förra säsongen med den skillnaden att Målilla gick upp och Nävelsjö kom ner och sedan ser vi givetvis fram emot derbyt på annandagen. Det är ju höjdpunkten.

Nävelsjö ser starka ut och förmodligen har både Tjust och Stjärnan förstärkt sina lag med spelare från öst. Det brukar de göra vilket gör att man inte riktigt vet var man har dem. Vi slog Tjust förra säsongen i säsongens höjdmatch och vi skall inte låta dem ta revansch. Skirö har tappat folk men har alltid varit duktiga på att fylla luckorna med unga lovande spelare från de egna leden. Bore kämpare vidare och kommer som vanligt att plocka sina poäng på hemma plan. Måsarps har säkerligen några duktiga spelare från Jönköping i sin trupp vilket gör dem svårbedömda och slutligen Öjaby som tappat några spelare men också fått nya. Förhoppningsvis blir det en jämn serie med många spännande matcher men jag håller nog Nävelsjö och Tjust som favoriter. Våra egna chanser är goda och vi kommer att överraska många med vårt spel och den fart som finns i laget i år.

Som vanligt har våra ismakare givit oss utmärkta förhållande och vi skänker Er en varm tacksamhetstanke för det jobb Ni gör med isen, vi vet hur bra ni är.

Vi ser fram emot en fortsatt intensiv bandysäsong där vi hoppas att det vi presterar skall vara en så rolig och underhållande bandy att publiken strömmar till våra matcher i vinter. Vi skall verkligen försöka med detta.

/Stefan Nilsson A-lags tränare

TJUR NYTT

Sponsorpresentation

Inför pressläggningen av denna tidning fick jag stjäla lite tid av Jörgen Ivansson. Han var då hemma en dag i Rottne, mitt emellan Spanien och Polen. Inte geografiskt utan tidsmässigt.

Jörgen startade sitt företag R S Maskiner för 33 år sedan. R S Maskiner är även moderbolag för G & B i Rottne. Moderbolaget sysslar enbart med totalentreprenad med byggnation av affärs och industrilokaler och sysselsätter c:a 10 personer i snitt.

En glad entreprenör

Dotterbolaget G & B har en bredare verksamhet med allt från byggvaror och virke, till färg och tapeter. Detta varvat med cyklar, jaktutrustning, båtar och inte minst kompletta fönster. Detta med fönster har blivit en riktig lyckoträff. Det rör sig om helt och hållet underhållsfria fönster tillverkade i kompositmaterial. Denna produkt har funnits i mer än 50 år på den tyska marknaden, så man vet att den gott och väl håller måttet för vad man lovar. Dessa fönster säljs från åtta egna "fönsterbutiker" utöver butiken i Rottne, från Östersund i norr till Halmstad i söder.

I år beräknar man att sälja över 10.000 fönster till alla möjliga miljöer, allt från villafönster till fönster i kontor och fritidshus. Man är även kunglig hovleverantör av fönster. Nyligen fick företaget en order av Hans Majestät

Konungen på leverans av samtliga fönster till ladugården på Stenhammars gods. Kungen var själv med och fattade beslutet om leverantör.

Vidare marknadsförs en hel del kringutrustning till fönsterutbudet, nämligen isolerade uterumspartier, lamellgardiner, markiser och persienner. Alltsedan man tog upp fritidsbåtar som en produkt har även dessa blivit en lyckad satsning, och man säljer idag mycket båtar och de allra flesta via återförsäljare.

På frågan om vilka idrotter som han själv sysslat med skrattar Jörgen och säger att det begränsar sig till sportdykning vilket han utövade i ungdomen. Sedan kom företaget och familjen snabbt att ta överhanden om tillvaron.

Ett av Jörgens största intressen är sedan länge speedway, i vilket han och företaget är engagerade. Speciellt rör det sig om Dackarna i Målilla och deras arena, som ägs av företaget och numera heter G & B Arena. Där har man speciellt tagit sig an Hans Andersen som specialstöttas i sin satsning.

Just detta med att kunna rikta sitt engagemang mot idrotten tycker Jörgen är av stor vikt. Han ser det som ointressant att stötta idrottsverksamheter som inte själva gör seriösa satsningar. Han menar att Åby Tjureda IF är en professionell förening som tar hand om ungdomar på ett riktigt sätt. Att sedan delar av hans personal är mycket aktiva inom föreningen gör det ännu mera naturligt för honom att stötta föreningens verksamhet.

Vi i föreningen är både smickrade och glada över att få stöd av Jörgen och hans företag, samtidigt som vi önskar R S Maskiner fortsatt framgång.

/Ecke

TJUR NYTT

Fotbollsdamerna på Smp-sparken

Årets upplaga av Smp-sparken gick för våra damer av stapeln den 18/11. Som vanligt var det många lag anmälda, i vår klass inte mindre än 25 stycken fördelade på 5 grupper. Till slutspelet gick gruppsegrarna samt de 3 bästa tvåorna.

Lördagen började tidigt eftersom vi blivit lottade att spela den allra första matchen med start 08.00. Det innebar samling kl 07.00 och det var inte utan att man som tränare funderade på hur det skulle gå med så många morgontrötta tonårstjejer i laget. Skulle de vara tillräckligt vakna?

Tjejerna gav verkligen svar på tal och genomförde matchen mot Bor på ett jättebra sätt. Vi hade ett klart spelövertag i stort sett hela den 22 minuter långa matchen. Vi vann den rättvist med 2-0 efter mål av Carin Svensson och Helena Sjösten. Vilken härlig start på dagen!

Efter en stunds vila var det dags mot Växjö FF:s första lag. Här stötte vi på ett lag som var snäppet bättre än oss. Snabbare, rörligare och passningssäkrare motståndare gjorde att vi fick se oss besegrade med 3-0. Resultatet var något i överkant, och vi stod trots allt upp ganska bra mot dom.

För att ha en verklig chans att gå vidare från gruppen kändes det som att vinst i den tredje matchen mot Horda var nödvändig. Tyvärr så gjorde vi vår sämsta match just här. Vi släppte in ett billigt mål i början av matchen och klarade inte av att få till något mål, trots ett visst spelövertag och flera chanser. Ju längre matchen gick desto stressigare och slavigare blev det och det resulterade i förlust med just 1-0.

Inför slutmatchen mot Listerby kl 16:40 hade resultaten fallit sig så att vi fortfarande hade chans att bli 2:a i gruppen vid seger. Det blev en tuff drabbning mot ett starkt Listerby som också ville komma 2:a i gruppen och därmed ha möjlighet att gå vidare till slutspel. Chanser fanns åt båda håll men matchen slutade tyvärr 0-0.

Detta får vi nog anse som rättvist trots att vi spelmässigt gjorde en mycket bättre match än mot Horda men Listerby var en stark motståndare som också skapade flera farliga lägen. Därmed slutade vi delad 3:a i gruppen och en lång men mycket trevlig fotbollslördag var slut.

/Kenneth

Nicke cup -06

Återväxten inom bandyn är det inget fel på. ÅTIF's pojkar födda -95 och 93 har deltagit i Nicke cup som avgjordes i Nässjö.

I gruppspelen ställdes **P-95** mot Målilla, Frillesås och Skirö AIK. Under första dagens spel så inkasserades två segrar mot Målilla (6-2) och Frillesås (10-0). Efter en god natts sömn så var det dags att möta Skirö. 3-3 slutade matchen och vi kom undan med blotta förskräckelsen.

Efter mycket taktiskt prat om hur vi skulle spela och hur viktigt det är att ha rätt inställning så var det dags för final. På andra sidan stod nämligen det obesegrade och något "kaxiga" Villa Lidköping. Vi gav snart Villa svar på tal och efter 15 minuter stod det 4-0 till lilla Åby. Slutresultatet skrevs till 7-4.

Jacob tar emot den gigantiska bucklan

Under jubel och applåder från tillresta föräldrar och syskon så fick barnen ta emot välförtjänta medaljer och denna enormt stora buckla. Bucklan finns nu att beskåda i prisskåpet i klubbstugan.

Våra **P-93** pojkar gjorde också en väldigt bra turnering. Av andra föreningars ledare fick vi beröm över att vi har så duktiga skridskoåkare. Det är alltid roligt att få erkännande från motståndarsidan.

I vår första match hade vi ett markant spelövertag mot IF Boltic men fick trots detta se oss besegrade med 5-1. Än en gång – det är målen som räknas när matchen är slut. I vår andra match mot Nässjö IF gjorde våra ÅTIF-grabbar en enorm kämpainsats och vann med 2-1. NIF gick sedan till final.

Tyvärr så råkade vår Marcus Bodin ut för en svår skada. Ett nyckelbensbrott gör att hans bandyspel nu får vila i många veckor. Ett stort avbräck för vårt lag. Mot Helene-lund från Stockholm kan matchen betraktas som mot IF Boltic. Spelövertag men svårt att göra mål

Trötta men glada ledare summerade helgen med att det är en god återväxt inom föreningen och att vi har haft en "jädrans" kul helg.

/Tränarna

Barnledarutbildning

Två kvällar under hösten har vi genomfört en barnledarutbildning i klubbstugan i samarbete med SISU Idrottsutbildarna. En utbildning som var uppskattad av våra deltagare. Utbildningen har letts av Lisbeth Johansson och Anna-Lena Aronsson. Här ser vi den samlade ledarskaran (Johan Svensson, Kent Pettersson, Lennart Pettersson, Patrik Sjölund, Håkan Bringe, Magnus Lundstedt och Sofia Aronsson) koncentrerade för att insupa mer kunskap om barns utveckling och ledarskapet för unga idrottande barn.

Dambandy premiär

Lördagen 25/11 skedde en stor händelse i föreningen Åby-tjureda IF:s historia. För första gången har föreningen lyckats få fram ett Damlag i bandy och det gänget spelade serierpremiär hemma mot Jönköping/Waggeryd. Tyvärr blev det förlust med 5-0.

Matchen startade i ett fint duggregn som efterhand övergick i ösregn för att till sist avslutas med spel i sjö. Denna matchen blev till ett minne för livet tror jag. Blötare kan ingen vara än gp:s lilla skara mässades det från åskådarleden. Fyndigt!

Åby-laget består nästan uteslutande av egna förmågor som skolats i förenings flicklag, men även någon Växjö Lakers tjej har hittat vägen genom skogen till Åby.

Laget spelade förra säsongen i en flickserie ihop med flera överåriga lag och fixade där seriesegern, så steget ska förhoppningsvis inte bli så stort till div 2.

Laget består av 21 spelare som hela tiden utvecklas och har roligt, ingen spelare är äldre än 18 år och yngsta speedkulan bara

11år alltså finns det mer att hämta hos lirarna i laget under kommande säsonger.

Målet för damsatsningen i klubben är givetvis att skapa ett permanent damlag som kan hävda sig bra mot andra klubbar runt om i södra Sverige. Bandy är ju en sport som passar fint för tjejer bara skridskoåkningen tränas in under unga år.

Alltså finns utöver damlaget även ett mindre flicklag F11 med ett tiotal tjejer som i år spelar mot både pojk och flicklag och så förstås förenings skridskoskola som börjar med grunderna i tidig ålder för både pojkar & flickor.

Tränare // gp

Segev i NCC-cupen för P17 i Slottsbron.

Två veckor efter den fina insatsen i Mini World Cup var det åter dags för nästa Cup. Denna gång i Slottsbron för P-90/91. Tredje gången gillt brukar man säga. Och tredje gången gällde också för dessa grabbar. Nu vann vi turnering efter mycket övertygande spel.

Norska laget Solberg fick känna på Åby-stålet genom att besegras med 1-4. Därefter fick Skoghall som nu heter Delta lämna planen efter vår 5-2 seger och så vann vi över Vargön med 5-2. Vargön var det lag som i förra årets turnering blev oss för svåra. Nu var vi klara för semifinalspel. Där mötte vi anrika Lesjöfors och vann med hela 12-0. I och med att Vargön vann sin semifinal mot Slottsbron fick vi åter mötas och nu i finalen. En final som var

oerhört spännande och jämn där våra grabbar visade sig bäst än en gång.

Segev i finalen med 5-4 och glädjebubel av grabbar och ledare. Det var en oerhört meriterande segev. Segersången hördes hela vägen till Åby om än genom telefonluren. Nu är det dags för ett seriespel som kommer att bli intressant att följa

TJUR NYTT
